

Beszélgetés Ettore Romagnolival az új olasz irodalomról

„A magyar írók közül Olaszországban
Molnár Ferenc a legnépszerűbb”

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi Ferenc József-Tudományegyetem meghívására, mint ismeretes, Szegedre érkezett és az egyetem szerdai Ariosto-ünnepélyen előadást tartott Ettore Romagnoli, a kiváló olasz író és zeneszerző és az olasz királyi akadémia neves tagja, akinek gondolatokban gazdag olasznyelvű előadását az ünnepély közönsége igen nagy tetszéssel fogadta. A kiváló olasz író fölkereste a Délmagyarország munkatársát és igen érdekes beszélgetést folytatott vele Olaszország irodalmi viszonyairól.

— Ma Olaszországban, az irodalmi életben is — mondotta — a fiatalok uralkodnak és igen nagy lendülettel, óriási lelkesedéssel indultak el a fejlődés útján. Irodalmi életünket most általában a nagyvonalúság jellemzi, íróink formában, tartalomban egyaránt erre a nagyvonalúságra törekzenek és alkotásaikkal mindinkább a nemzetközi viszonylatokhoz igyekeznek igazodni. Ezért nem igen irnak már rövidebb lélekzetű verseket, dalokat, elbeszéléseket — pedig régebben ezek a dolgok voltak az olasz irodalom leghűbb kifejezői — hanem inkább regényt és drámát irnak. Témaválasztásukban is megérzik a nagyvonalúságra való törekvés, egyre szívesebben foglalkoznak általános, emberi problémákkal. A legfiatalabb író- és művészgeneráció szócsöve az „Il Saggiatore” című folyóirat, amely készségesen engedti át nyilvánosságát minden újításnak, minden új irányban való kísérletezésnek akár formai, akár tartalmi téren nyilatkozzék meg a kísérletezési szándék.

Megkérdeztük az őszhaju és rendkívül rokonszenves külsejű olasz írótól, hogy a fasisztus hatásaképpen lehet-e az olasz irodalom és művészetek reneszánszáról beszélni, vannak-e olyan tünetek az olasz irodalmi és művészeti életben, amelyek megújulásról tanuskodnak?

— Erről a kérdésről ma még igen nehéz beszélni — válaszolt elgondolkozva — tény az, hogy ma a fasisztus dominálja az irodalmat is, mivel azonban az átalakulás még nem fejeződött be teljesen, íróinknak és művészeinknek eddig talán még nem is volt alkalmuk az új olasz szellemnek megfelelő nagyobb művészi alkotásokra. Különben nem is tartom ildomosnak, hogy íróink működéséről én mondjak bírálatot. Az biztos, hogy jól akarnak és igen nagy lelkesedéssel dolgoznak.

Ezután az iránt érdeklődtünk, hogy Olaszországban ismerik-e a magyar irodalmat és kit ismernek szélesebb körökben a magyar írók közül?

— A magyar irodalmat elég jól ismerjük és nagyrabecsüljük — válaszolta —, mint ahogyan figyelemmel kísérjük minden más művelt nemzet irodalmát is. A magyar írók közül Olaszországban Molnár Ferenc a legnépszerűbb, akinek Lilioma és Diavolójá, Ördöge igen nagy sikerű műsordarabja a legnagyobb színházainknak. Az olasz közönség ismeri még Herczeg Ferencet, a régiek közül pedig Petőfit és Aranyt. Irodalmi és színházi körökben most sokat beszélnek Madách Imréről. Az ember tragédiájáról és valószínű, hogy igen rövid időn belül Rómában színre is kerül ez a magyar remekmű. Madách alkotásáról eddig tudtunk, igaz ugyan, hogy Olaszországban mindig úgy beszéltek róla, mint a Faust testvérdrábjáról. Ha majd most az olasz közönség megismeri Az ember tragédiáját alaposabban, föltétlenül meggyőződik róla, hogy a Faust-tal való vonatkoztatásnak semmi komoly alapja nincsen.

m. l.

**Külföldi, izletes, háziasan készített
ebédel Raffay-étteremben enni**

Olasz menürendszer. Naprakész minden pénteken, rendeltetésre bármikor. Szelektált mérsékelt árak. Babesülés költséggel 32 fillér.

Kerékpárosok! Újabb 1 vadonkerékpár érkezett, köztük eredeti „Puch” és „Stiria” gyártmányok. E gépek szintén az ismert olcsó filléres árakon kerülnek eladásra. Külső, belső gumik nagy tömegben, pedálok, láncok, keyhasz. már 1.80, nyereg 3.50, kormány 2.50, szabadfutó 2.20 és az összes kellekék és alkatrészek raktáron Szántó Sándor gépkocsi- és kocsikészítő Kft. D. palota Kft. u. 2.

A két sógor elkeseredett harca bíróági csatákkal és kibéküléssel

(A Délmagyarország munkatársától.) Deutsch Gyula fakeskedő és Spitzer Jenő becsűs, két sógor ügye került csütörtökön dr. Lázár Ferenc járásbíró elé. Erre a napra csak ezt az egy ügyet tűzte ki a bíróság, mert rokonokról lévén szó, nagy harc volt várható. Deutsch Gyulát Spitzer Jenő a múlt év nyarán jelentette fel. Deutsch, aki régi haragosa volt sógorának, levelet írt Spitzer pártfogóinak és leveleiben „leleplezte” sógorát. Mindenkit óva intett attól, hogy támogassa Spitzert. Spitzer viszont Deutschnek írt levelet, amelyben felszólította, hogy a nyilvánosság előtt vonja vissza állításait, mert ha nem, akkor ő is akcióbba lép és elbeszéli mindenkinek Deutsch dolgait. De még mielőtt válaszolt volna, máris híresztelte Deutschról a beigért „ifjúkori dolgokat”. A levelezést régi csaták előzték meg. Spitzer megtámadta Deutschnét, Deutsch inzultálta Spitzert, per is volt a két sógor között. A levelezés ügye többször becsületstíri és rágalmozás formájában került a járásbíró elé. A felek kezdettől fogva nagy vehemenciával keltek igazuk védelmére. A tanúk légióját jelentették be,

számos beadványt intéztek a járásbíróhoz, azt akarták, hogy a bíróság rendelje el a valódiság bizonyítását arra nézve, hogy amiket ők egymásról állítottak, az megfelel a valóságnak. A bíróság azonban nem rendelte el a bizonyítást, mert sem közérdeket, sem jogos magánérdeket nem látott fennforogni, ellenben bizonyítást rendelt el a kihívó magatartására nézve.

A csütörtöki tárgyaláson felvonultak a tanúk. A vádlottak beismerték a terhükre rótt cselekményeket, mindegyik azzal védekezett, hogy a másik volt a kezdeményező. A tárgyalás izgalmas és hosszú jelenetekben bővelkedett. Mindegyikük öt percet kért a bírótól, hogy megvilágítsa az ügy hátterét. A bíró többiben megkísérelte, hogy a feleket kibékítse.

A tárgyalás reggel kilenc órától félketőig tartott és végül is sikerült a bírónak az ádáz ellenfeleket kibékíteni. Kölcsönösen bocsánatot kértek egymástól; nyilatkozatokat adtak és kijelentették, hogy helyreállítják egymás becsületét. A bíróság ezek után a további eljárást megszüntette.

Két beteg kislány és 5 pengő gyorssegély

(A Délmagyarország munkatársától.) Levelet kézbesített a posta a Délmagyarországnak. Ambrus Ferenc, Szatymazi-ucca 20. szám alatti lakos írta, hogy Magdolna nevű kisleánya vörhenyben megbetegedett és a fertőző betegség ellenére a kisleányt otthon hagyták a lakásban a többi egészséges kistestvéreivel egy fedél alatt. Azt panasolja a továbbiakban, hogy nincs más jövedelme csak a népkonyha és havi 15 pengő, ebből is 10 pengő lakbérre kell.

„Az egyik kisleányom beteg lett 16-án, — írta a levelében Ambrus Ferenc —, a másik 19-én, a feleségem 20-án, én elmentem ezután a népjóléti hivatalhoz és kértem gyorssegélyt. Ez 22-én történt, mert csak hetenkint egyszer van panaszfelvétel. Kedden (17-én) azonban még nem tudhattam semmit, hogy kapok-e gyorssegélyt, vagy sem? Ez kérem egy szegény család sorsa Szegeden, — fejezte be sorait.

A levél után felkerestük Ambrus Ferencet lakásán. A konyhában egy ágyban feküdt a két beteg kisleány, mindketten vörhenyben. Beteg a felesége is, valószínűleg ő is megkapta a fertőző betegséget. Még másik két kisleánya van Ambrusnak, azok elkülönítve a szobában tartózkodnak. Ambrus Ferenc minden szava keserűség:

— Végigküzdöttem a fronton a világháborút és most hattu családommal együtt nyomorgok —, mondotta. Szerdán végre megkaptam az 5 pengő gyorssegélyt, de már nem tudtam arra felhasználni, amire kellett volna: a kisleányom betegségének megelőzésére. Aki gyorsan ad, kétszer ad, — mondja a közmondás, de a népjóléti hivatalban előbb környezettanulmányoznak, nyomoznak, pedig már öt esztendeje ismernek, hiszen azóta vagyok népkonyhas... Az ősszel fel is vettek környezettanulmányt rólunk és talán azt hitték, hogy az ősz óta megvagyonosodtam... de elmentem könyörögni 5 pengő segélyért... Adtak végül gyorssegélyt, de azzal a feltétellel, hogy le kell dolgoznom. Ez nem is volna baj, de jobb lett volna, ha már egy héttel előbb megkapom a segélyt és tejet vehettem volna kisleányaimnak.

Beszéltünk dr. Oláh Józseffel, a kerületi tisztiorvosával, aki kijelentette, hogy annak ellenére, hogy a családfenntartó pénztári tag, megvizsgálta a beteg kisleányt és beutalta a kórházba. A gyermeket azonban nem vették fel sem a gyermekkórházba, sem a gyermekklinikán, a belgyógyászati klinikán sem. Mindent azzal utasították el, hogy nincs férőhely. A járványkórház volna még hátra az ilyen betegek elhelyezésére, de a járvány-

kórház még nem nyitotta meg a város. A hatósági orvos véleménye szerint a kis Magdolna betegsége bár fertőző, de nem tulságosan súlyos és a család megfelelő kitanításban részesült. Különben is pénztári orvos kezeli a beteget.

Megkérdeztük vitéz dr. Szabó Géza tanácsnokot, a népjóléti ügyosztály vezetőjét is, aki ezeket mondotta:

— Amikor Ambrus Ferenc jelentkezett a kerületi hivatalban, — azonnal környezettanulmányt vettek fel. A nyomozás munkáját azonban megnehezítette az a körülmény, hogy a lakásba nem lehetett bemenni a ragályos beteg miatt. Ennek ellenére intézkedett a hivatal és 28-án 5 pengő gyorssegélyt utalt ki, hogy tejet vehessen Ambrus beteg kisleányának. Ezenfelül havonta 15 pengő keresete van az inségmunkáknál és 6 személyre 27 pengő értékű népkonyhai ellátást kap. Mindebből persze tudom, nem lehet megélni, de viszont a város mai helyzetében nem vállalkozhatik arra, hogy 4000 ellátatlan családot eltartson, csupán rendszeres segélyt, támogatást biztosíthat számukra. Ami végül a panasznak azt a részét illeti, hogy hetenkint csak egyszer van panaszfelvétel, ez nem felel meg a valóságnak, mert ugyanál, mint a kerületi népjóléti hivatalokban mindennap déli 12 óráig van panaszfelvétel.

Bécsi kalapmodellek

a legszebb tavaszi színekben.

Jutányos áron.

Dr. Weinmanné

kalapszalonjában, Takaréktár ucca 2.

Svábhegyi Szanatórium

(Budapest centrumától 12 percre)

Ideális subalpin klíma —

Ideális diétás ellátás —

Legnagyobb luxus —

Mérsékelt árak —

Kúra — Sport — Szórakozás

Köszönetnyilvánítás

Mindazon rokonoknak, jóbarátoknak és ösmerősöknek, akik szeretett férjem elhunyt alkalmából részvétükkel és virágadományokkal fájdalmamat enyhíteni igyekeztek, ezúton mondok köszönetet. Özv. Végh Endréné.